

Introduction To The Thought of Rav Kook #2

Rav Kook's Proposed Changes To Jewish Life

(1) אורות הקודש חלק א' עמוד מט

ביותר יגדל הכאב בעת אשר בעלי מקצועות, שלא טעמו כלל את טעם המכאוב של תוספות הדעת, והם שבעים ושמונים בחלקם, גדולים וגבוהים בעיני עצמם, מרוב שלמות שאין עמו חסרון בעיניהם, והם מושיטים לנו גרגרים יבשים של דברים כאלה, שבאמת הנם ביסודם מלאים רעננות, וחזות הכל. מושיטים לנו, למשל, הרצאות היסטוריות על פי מעשים ועובדות חיצוניות, וקורעים הם בחזקת היד את המקצוע, שהם מסוגלים לו, מכל הארג הגדול של ההויה הגדולה בהדר גאוניה. מוכרחים אנו להתגבר על שוממות רוחנו, וללמוד מהמחפשים הללו את אשר יעלו במצודתם. אבל מוכרחים אנו אחר כך לחדש את פני הדברים במקוריותם, החיה והכוללת.

I. תקופת התנ"ך

(2) חכם עדיף מנביא (אורות)

In the normal course of the world, the poets and writers nicely describe the splendor of life in a general sense, in particular, all of the beautiful corners that have a great flow of vitality. They know how to present to sight the general ugliness of the destructions of life and to fight against them with full force. But to pierce deeply the particular causes... this is not related to the hot and strong power of imagination, but rather to the exacting wisdom. Here begins the work of the doctors, economists, the measurers, the judges, and all of the practical disciplines.

Above this. *Prophecy saw the great wave of destruction of idolatry in Israel and protested against it with full force [it saw] the splendor of the pleasantness of the One God, its God, and described him with all of beauty and brightness, the ruination of the moral depravities, the crushing of the poor, murder, adultery, thievery and plundering, and it [prophecy] was filled with the spirit of Hashem to save and to stop with the elevated Holy talk.*

בנוהג שבעולם, המשוררים והמליצים מתארים יפה את הדרת החיים בכלל, את כל פנותיהם היפות ביחוד הכוללות זרם רב וטל-חיים מרובה, הם יודעים גם להציג לראויה את הכעור הכללי של הקלקולים שבחיים ולמחות נגדם בכל תוקף. אבל לחדור לתוך-תוכם של כל הגורמים הפרטיים, איך מכשירים את החיים ומעמידים אותם על הבסיס הטוב ואיך משמרים אותם מכל קלקלה גם קטנה שבקטנות, שסופה להעלות שרטון גדול ולהרס הרבה מאד, דבר זה אין לו עסק עם כח המדמה החם והעז, כי אם עם החכמה המדיקת. כאן תחל עבודת הרופאים, החסכנים, המודדים, השופטים, וכל החכמים המעשיים

למעלה מזה. הנבואה ראתה את זרם הקלקלה הגדולה של עבודה-זרה בישראל ומחתה נגדו בכל עז, את הדרת נעם ד' אחד אלהיו ותתארהו בכל יופי וזהר, את ההשחתה של כל הפרעות המוסריות, ריצוץ דלים עושק אביונים, רצח ונאוף, חמם ושווד, ותמלא רוח אלהים להושיע ולגדור ברומ שיה קודש

(3) למהלך האידיות בישראל (אורות)

We find the two basic ideas of mankind that recur at every turn of life, whether it be individual or societal, spiritual or pragmatic: ***the national idea and the divine idea***. The first determines the lifestyle of society the second determines the style of spiritual thought.

אנו מוצאים את שתי האידיאות האנושיות היסודיות, ההולכות וחוזרות בכל מסבות החיים, הפרטיים והחברתיים, הרוחניים והמעשיים האידיאה הלאומית והאידיאה האלהית הראשונה בתור סגנון החיים הסדרניים של החברה והאחרונה בתור סגנון המחשבה של הרעיון הרוחני

(4) למהלך האידיות בישראל

The nation will never forget the golden age of Solomon's rule, of which the crowning achievement was the building of the First Temple. The latter gave expression to harmonious interpenetration of the divine and national ideas... At that period, short in duration but long in quality, ***the national idea was suffused with vitality; its light came from the pure divine idea***

לעד לא ישכח מזכרונה אותו תור הזהב שבפריחת ימי שלמה, בבנין הבית הראשון, בהדר תפארת כבודו ועזו החיים שהתגלה בו, בהבעת עושר האידיאה האלהית והלאומית המשולבות זו בזו בהתאמה הרמונית... אז באותה התקופה, הקצרה בכמותה והארוכה באיכותה, שאפה האידיאה הלאומית רוח חיים מלאים, כפי עצם טבעה וספוקה הפנימי, ותינק זיו הדרה מהרעיון האלהי הטהור...

(5) דרך התחיה (מאמרי הראי"ה)

When the psychic current of substantive spirituality- which surpasses academic spirituality – shows up in lives of individuals who are the points of enlightenment of a nation at the apex of its flourishing, it reveals in their midst the brightest spark of the whole light of the nation, and pronounces through them its supernal direction. This was the character of Israelite prophecy.

הזרם הפסיכי של הרוחניות הממשית, המתעלה בעוזה על הרוחניות הלמודית, כשהוא מתראה בחיים היחידיים בנקודות היותר מאירות של האומה, בשעה שהיא עומדת בשלותה ובמיטב הפרחתה, מגלה הוא בקרבם את השביב היותר מאיר מהאורה השלמה של האומה ומבליט על ידם את מגמת חייה העליונה. זאת היתה תכונת הנבואה הישראלית.

The national psyche was healthy throughout the lengthy period from Israel's entry into the Land up until the destruction of the First Temple – of course with breaks and slight interruptions. The spiritual illumination filled the spirit of nationalism, injecting it within divine longing that required processing through talent and wisdom. The spiritual illumination brought prophecy to the hearts of the chosen few.

הפסיכיקה הלאומית בריאה היתה כל ימי התקופה הארוכה, כמובן בסירוגין ובהפסקות קטנות, מכניסת הארץ עד חורבן הבית הראשון. ההזרמה הרוחנית מלאה את רוחה של הלאומיות ונתנה בקרבה עריגה אלהית, שצריכה היתה להעבד ע"י כשרון וחכמה, והביאה נבואה בלב בחיריה

II. החורבן

6) חכם עדיף מנביא

The small hairs, that combine together to become thick calves of sin, the thin sinews that from them are woven together large vats of blood, **these are hidden from the vision of the prophet.** The practical commandments and their detailed halakhot, with all of their vigorous exactness, how over time through their fulfillment and studying, their becoming habit and their love, the inner pleasantness that is hidden inside them will emerge – this matter is not given to prophecy at all, to prophecy through an unclear lens.

השערות הדקות, שמהן מצטרפות עבות העגלה של החטאת, גידיי החיים הדקים, שמהם ישורגו מזרקיי-הדם הגדולים, אלה המה המסתרים הצפונים מעין כל נביא וחזזה. המצות המעשיות כולן ופרטי הלכותיהן, בכל דיוקם הנמרץ, איך בהמשך-הזמן על-ידי קיומם ותלמודם, הרגלם וחיבתם, יצא הנעם הפנימי החבוי בהם, וזרם-החיים האלהי הטהור יגרש בעזו את חשכת עבודת אלילים מבלי תוכל עוד קום, ואיך העזיבה האטית המזלזלת במעשים, בענפים ודיוקים. מפתחת דרך של הרס, מאבדת את הכלים שבם יקלט הרוח העליון, וממילא יצר לב האדם, הדמיון המתעה המלא ציצי זהר מבחוץ ואבק רעל מבפנים, הוא הולך ועולה מאליו, - דבר זה לא נתן לנבואה בכלל, לנבואה של אספקלריא שאינה מאירה.

אמנם נתן לנבואתו של משה, אותה הנבואה של פה אל פה, של אספקלריא המאירה, שרק היא יכולה לראות עזם של הכללים ודיקנותם של הפרטים כאחד. אבל לא קם כמוהו "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ד' פנים אל פנים". והוצרכה עבודת הכללים להמסר לנביאים ועבודת הפרטים לחכמים.

7) למהלך האידיות בישראל

However, it was only vis-à-vis the collective that the national spirit was uplifted and discovered its source in the divine idea. **Individual morality did not reach this level; the lifestyle of the individual was incompatible with this higher harmony.** There grew "thorns" surrounding the supernal rose."

אבל רק הרוח הלאומי ביחושו הכללי התרומם למדת גבוה בימים הטובים ההם של ההתעלות ההיסטורית, ויחש את מקור חייו וקרן ישעו בתכן ההופעה של הרעיון האלהי. המוסר הפרטי עוד לא נודרך לבוא לידי מדה זו, ותכנית החיים של היחידים לא יכלה להתאים גם היא אל ההרמוניה העליונה הזאת. עם זה גאו "החוחים והקוצים הסובבים את השושנה העליונה"

8) דרך התחיה

This current running through the nation was clouded by the admixture of foreign currents, they too being more psychic than academic. They psychic flow was diverted to the evil of paganism, and the Israelite soul, rooted in the Living God, the holy God, was sullied. The

ההזרמה הזאת הועבה באומה ע"י ערוב הזרמות נכריות, שגם הנה היו פסיכיות יותר מלמודיות. השפע הפסיכי נטה אל הרעה האלילית והנשמה החזקה הישראלית, המושרשת באלהים חיים, האל הקדוש, נשבתה מטהרה. התנועות הקבוציות שבקרב האומה, כמו הפוליטיקה

nation's collective movements, such as her politics and the life, were fed by a strange psyche, whose effect was to poison the nation.

שלה וכדומה, ינקו פסיכיקה זרה ותהי לה לרעל עד שנשברה

III. יהדות של ימי בית שני והגלות.

9) חכם עדיף מנביא

And the Sage is greater than the Prophet, what prophecy could not accomplish with its weapons of hewing fire, to purge Israel of idolatry and to root out the sources of the worst moral depravities of robbery and violence, of murder and adultery, pursuing bribes and gifts – *the Sages accomplished through the expansion of the Torah, through teaching many students with learning the details of the law.* “*Halichot Olam Lo*” – do not read it as “*Halichot*” but rather as *halakhot*.

וחכם עדיף מנביא, מה שלא עשתה הנבואה, בכלי מלחמתה החוצבים להבות אש לבער מישראל עבודת אלילים ולשרש אחרי עיקרי ההשפלות היותר גרועות של עשק וחמס, של רצח וזמה, רדיפת שחד ושלמונים, עשו החכמים בהרחבת התורה, בהעמדת תלמידים הרבה ובשנון החקים הפרטיים ותולדותיהם. "הליכות עולם לו, אל תקרי הליכות אלא הלכות."

10) למהלך האידיות בישראל

Now the mighty divine idea is replaced with its derivative: the religious idea. The religious idea will never forget its source in the divine specific to Israel by virtue of its national soul. *Individual morality, concern for personal immortality, and scrutiny of each individual action were well established in this "religious idea"* which was not but a reduction, an individualization of the divine manifestation.

אז באה תחת האידיאה האלהית בעצם רוממותה, ועל ידי גניזתה של זו, תולדתה האידיאה הדתית, במלא צביונה והרחבתה: משמשת היא זו ומלבשת את הראשונה, ולעולם לא תתנכר לשרש נשמתה, שהוא האידיאה האלהית המיוחדת לישראל, בתור אומה המסוגלת לה מצד נשמתה הלאומית. המוסר האישי הפרטי, הדאגה לחיי הנצח האישיים הפרטיים, הדיוק הפרטי של כל מעשה בודד המקושר ברוח הכללי, התבססו יפה על פי ההופעה האלהית המוקטנת המיוחדת לצד הפרטיות האידיאה הדתית

11) דרך התחיה

The impoverishment of the nation brought on by her exile from the Land interrupted the

דלדולה של האומה, גלותה מארצה, גרם הפסק הזרם הנפשי, שהיה עומד לפנים במרום עזו. באברים שבורים

soulful current which hitherto was at its peak. Broken in body and spirit, the nation returned to her land after brief Babylonian captivity. She sought to reestablish herself, but she no longer possessed the full strength of the psychic current. As a replacement for the soulful current, there was a new emphasis on book learning...

ובנפש רצוצה שבה אל ארצה אחרי הגלות הקצרה של בבל, ותבקש לכוון את מעמדה מחדש, אבל האון של הזרם הפסיכי לא היה לה עוד בכל מלואו. ותחת ההזרמה הנפשית, בא בבליטה יתרה הלמוד והשנון שיקבע בקרבה תכונה תרבותית על פי מקורה וצרכי הויתה, ותתכשר על ידן לקבל את ההזרחה הנשמית של ההויה הרוחנית. נשתנה הכתב, אחרי שהכתב הראשון נהפך לה לרועץ. יצרא דעבודה זרה נפסק, אבל לא נוצח לגמרי, רק קולו נאטם בדודא דאברא, אבל במחשכים עוד הוסיף לחיות ולהשפיע

IV. התיקון

(12) חכם עדיף מנביא

Over the course of much time the matters of Sages overtook the matters of the Prophets and prophecy was removed, *the days became long and the general principles began to weaken, they became swallowed by the details and could not be seen outside.*

Therefore, in the End of Days when the sprouting of the return of prophecy begins to appear, "I will pour my spirit on all flesh," the hatred of the details will become strong...until prophecy emerges like ripened fruit, full of dew and vitality, and it will recognize the great work of detailed wisdom and with righteous humility proclaim: "The Sage is greater than the Prophet"... *and the soul of Moshe will return to appear in the world.*

במשך הזמן הרב נתגבר עסק החכמים על עסק הנביאים והנבואה נסתלקה, ארכו הימים והכללים החלו להתרופף, נבלעו בהפרטים ולא יראו החוצה. על כן באחרית הימים שצמיחת מהלך שיבת אור הנבואה תתחיל להופיע, "אשפוך את רוחי על כל בשר", אז שנאת הפרטים תתגבר, "חכמת סופרים תסרח, ואנשי הגבול, אלו תלמידי חכמים שמשמים גבול לדבריהם, ילכו מעיר לעיר ולא יחוננו", עד אשר לא כפרי־בוטר כי אם כבכורים מלאים טל וחיים יצאו הניצוצות של התחלת אור הנבואה מנרתיקם, וזו תכיר בכללה את גדל פעולת החכמה ובעונות צדק תקרא: "חכם עדיף מנביא", "חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו, אמת מארץ תצמח וצדק משמים נשקף, גם ד' יתן הטוב וארצנו תתן יכולה". ונשמתו של משה תשוב להופיע בעולם

(13) למהלך האידיאות בישראל

Now the ideas – divine and national – make waves toward the process of their natural reunification within the context of national renaissance. The lights of both Temples, First and Second, are presently fused in the return to Erets Yisrael. Not only the divine light in the form it assumed in other peoples, not only

עתה מכות הן גלים, האידיאות האלהית והלאומית, למהלך התאחדותן הטבעית הברורה בתחית האומה בשוכה לבצרון. הארתם של שני הבתים, הבית הראשון והבית השני, גם יחד פוגשת כעת את השיבה לארץ ישראל. לא רק האורה האלהית בצורה שקבעה לה בעמים אחרים, ולא רק האידיאה הדתית לבדה ע"פ צביונה שקבלה בגלות בהעתקה ממקור חזיה, ולא רק

the religious idea in the form it took on in Exile, not only the detached national idea – but all of these together we prepare to receive.

In our state of destruction these ideas manifested separately in different parties. But eventually, the banner of peace must be lifted; in the land of rebirth these ideas and their bearers will meet, and each will find in his opposite number the completion of what his soul is lacking. From the early period will shine the divine might; from the late period – the shaping of the individual style; and life lived in its natural habitat will add new, ever expanding acquisitions.

האידיאה הלאומית המופרדת, אבל את כל אלה יחד הננו מתכשרים עתה לקבל. נס-השלום של האידיאות האלה, אשר בהריסותנו הגדולה מתגלות הן כל אחת בצורה בודדת במפלגות שונות, מוכרח יהיה להיות מורם סוף סוף, ובארץ התחיה יפגשו הכחות ונושאייהם, וכל אחד ימצא בשכנגדו את השלמת פגם נשמתו. מהתקופה הקדמונית יזרח בה העז והעצמה האלהית, מהמאוחרת הבסוס הפרטי ועבוד הסגנון המפורט, והחיים הבאים בעצמם במקום גדולם יסיפו עוד קנינים חדשים ומתרחבים

14) דרך התחיה

Hasidism too came out of the demand of the soulful current that lay dormant. After the unsuccessful attempt of the latest false Messiah, Shabbetai Zevi, who reduced the psychic current to a level of mental instability and wicked intoxication, culminating later in the apostasy of the semi-official pseudomesiah Frank and his followers – after all these episodes, there was a great apprehension lest the nation totally revile any vestige remaining to it of the hidden power of living soul currents, and revert to repetition of the letters and observance of the commandments and customs with a bent back and a broken heart. [If that were the case] eventually, the nation, lacking freshness and upliftment of the soul, would cease to exist.

This danger was sensed by the great personalities who were the founders of Hasidism, in whom the divine soul current was still alive.

החסידות יצאה גם היא מתוך התביעה של ההזרמה הנפשית אשר נרדמה. אחרי הנסיון הבלתי מוצלח של משיח השקר האחרון שבתי צבי, שהוריד את ההזרמה הפסיכית למדרגת שגעון ושכרון רשע, ונסתיימה אח"כ בכל נכריותה במשיח השקר החצי רשמי פרנק וסיעתו אחרי כל אלה היה החשש גדול פן תמאס האומה לגמרי בכל שריד שנשאר בידה מכה הגנוז של ההזרמות הנפשיות החיות, ותשוב רק לשינון האותיות ושמירת המעשים, המצות והמנהגים בגו כפוף ולב רצוף, וסוף סוף לא תוכל להתקים מחוסר רעננות ורוממות הנפש.

הדבר הזה הורגש מצד האישיות הגדולה של אבות החסידות

תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל י-ה

כי עוד תזון למועד, ונפש לקץ ולא יכזב אם-יתמהמה, ספה-לו--כי-בא יבא, לא יאחר. הנה עפלה, לא-ישרה נפשו בו; וצדיק, באמונתו יתיה